

Sygn. akt: X C 101/22 upr

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 maja 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu X Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodnicząca: SSR Katarzyna Malinowska

Protokolant: sekretarz sądowy Magdalena Skinder

po rozpoznaniu w dniu 18 maja 2022 r. w Toruniu

sprawy z powództwa (...) S.A. W.

przeciwko J. M.

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 4221,27 zł (cztery tysiące dwieście dwadzieścia jeden złotych dwadzieścia siedem groszy) z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 lutego 2021r. do dnia 18 maja 2022r.;

II. zasądzoną w pkt. I kwotę rozkłada na 11 miesięcznych rat, pierwsze 10 rat w kwocie po 400 zł i 11 ostatnia rata w kwocie 221,27 zł płatnych do ostatniego dnia kolejnego miesiąca począwszy od miesiąca następnego po dniu uprawomocnienia się orzeczenia;

III. zasądza od pozwanego na rzecz powoda kwotę 658,50 zł (sześćset pięćdziesiąt osiem złotych pięćdziesiąt groszy) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSR Katarzyna Malinowska

Sygn. akt X C 101/22

UZASADNIENIE

Powód (...) S.A. z siedzibą w W. wniósł o zasądzenie od J. M. kwoty 4.221,27 zł tytułem spłaty zadłużenia wynikającego z umowy kredytu gotówkowego oraz kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

W dniu 2 grudnia 2021 roku referendarz sądowy w tutejszym Sądzie wydał nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, który utracił moc w całości w wyniku wniesienia sprzeciwu przez J. M.. Pozwany wskazał, że nie był w stanie spłacić kwoty, którą zażądał Bank po wypowiedzeniu umowy, gdyż popadł w spiralę zadłużenia i posiada jeszcze kilka kredytów do spłacenia. Wskazał, że z zarobionych pieniędzy spłaca długi, jednak nie może tego uczynić w pełnych kwotach. Ponadto podniósł, że powód nie podjął prób innego rozwiązania oraz nie przychylił się do jego prośby o rozłożenie zadłużenia na raty.

W piśmie przygotowawczym z dnia 24 lutego 2022 roku pełnomocnik powoda podniósł, że powód przed wypowiedzeniem umowy kredytowej dwukrotnie kierował wezwaniem do zapłaty z informacją o możliwości złożenia przez kredytobiorcę wniosku o restrukturyzację zadłużenia, ale pozwany z tej możliwości nie skorzystał. Jednocześnie w ww. piśmie wskazano na możliwość zakończenia sporu w drodze ugody sądowej, na mocy której zadłużenie J.

M. mogłoby zostać rozłożone na miesięczne raty w wysokości 400 zł, a ponadto pozwany zobowiązałby się także do pokrycia połowy poniesionej opłaty od pozwu oraz kosztów zastępstwa procesowego, przy czym obowiązek zwrotu kosztów procesu także mógłby zostać zrealizowany poprzez ich ratalną spłatę. W odpowiedzi na propozycję ugody, J. M. poinformował w piśmie z dnia 22 marca 2022 roku, że zgadza się na warunki zaproponowane przez powoda.

Na rozprawę w dniu 18 maja 2022 roku za powoda, który o tym terminie został prawidłowo zawiadomiony, nikt się nie stawił.

Sąd ustalił, co następuje:

J. M. zawarł z (...) S.A. z siedzibą w W. w dniu 11 sierpnia 2015 roku umowę kredytu gotówkowego nr (...). Przedmiotowa umowa została zawarta na odległość drogą elektroniczną poprzez serwis transakcyjny, zaś wszystkie dokumenty kredytowe zostały przekazane kredytobiorcy w formie plików (...).

Bezsporne, a ponadto dowód: - wniosek o kredyt gotówkowy (k. 35v-36); - potwierdzenie zawarcia umowy kredytu gotówkowego (k. 25-28).

Powód udzielił pozwanemu kredytu w kwocie 12.896,43 zł, a łącznie kwota rat do spłaty miała wynieść 17.444,62 zł. J. M. przez kilka lat dokonywał spłaty kredytu. Jednak pozwany od 2020 roku przestał wywiązywać się z warunków określonych w umowie zawartej z (...) S.A. z siedzibą w W.. Wobec niedotrzymania przez J. M. warunków umowy, powód wystosował do pozwanego wezwania do zapłaty, ale mimo tego zadłużenie nie zostało uregulowane. Na skutek powyższego (...) S.A. z siedzibą w W. pismem z dnia 17 października 2020 roku wypowiedział J. M. umowę kredytu gotówkowego.

Bezsporne, a ponadto dowód: - formularz informacyjny dotyczący kredytu konsumenckiego (k. 20-23); - harmonogram spłat kredytu (k. 23v-24v); - elektroniczne zestawienie operacji (k. 57-100); - wezwanie do zapłaty z dnia 18 lutego 2020 roku (k. 32v); - ostateczne wezwanie do zapłaty z dnia 17 września 2020 roku (k. 33); - wypowiedzenie umowy z dnia 17 października 2020 roku (k. 36v).

(...) S.A. z siedzibą w W. wystąpił z propozycją ugody, na mocy której zadłużenie J. M. miałyby zostać rozłożone na miesięczne raty w wysokości 400 zł, a ponadto pozwany zobowiązałby się także do pokrycia połowy poniesionej opłaty od pozwu oraz kosztów zastępstwa procesowego. J. M. zgodził się na ww. warunki zaproponowane przez powoda.

Bezsporne, a ponadto dowód: - pismo powoda z dnia 24 lutego 2022 roku (k. 109-109v); - pismo pozwanego z dnia 22 marca 2022 roku (k. 114).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o okoliczności bezsporne oraz na podstawie dokumentów dołączonych do akt sprawy. Dokumenty załączone do akt nie zostały przez żadną ze stron zakwestionowane pod względem autentyczności i prawdziwości, a Sąd dał im wiarę w całości.

Sąd zważył, co następuje:

Brak powoda na rozprawie, o której terminie został on prawidłowo zawiadomiony, stanowił w niniejszej sprawie przeszkodę do zawarcia ugody sądowej między występującymi w niej stronami.

Niewątpliwie za bezsporną należało uznać dochodzoną przez powoda kwotę 4.221,27 zł. Jednak w okolicznościach przedmiotowej sprawy Sąd zasądając ww. kwotę od pozwanego w wydanym wyroku zdecydował się na skorzystanie z instrumentu uregulowanego w art. 320 k.p.c. Zgodnie z ww. przepisem w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. W doktrynie wskazuje się, że powyższa szczególna zasada wyrokowania, dająca sądowi możliwość wydania orzeczenia zasądzającego roszczenie powoda z uwzględnieniem interesów pozwanego w zakresie czasu wykonania wyroku, powinna być stosowana wyjątkowo, w szczególności jeżeli ze względu na stan majątkowy, rodzinny, zdrowotny spełnienie świadczenia przez pozwanego niezwłocznie lub jednorazowe spełnienie zasądzonego świadczenia przez pozwanego byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione albo

narażaloby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody [T. W. (red.), Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz. T. A. 1-366, W. 2021].

Przenosząc powyższe na grunt rozpatrywanej sprawy należy uznać, że zostały spełnione warunki zastosowanie art. 320 k.p.c. Przede wszystkim należy wskazać, że z propozycją rozłożenia dochodzonego zadłużenia na raty wystąpił sam powód, a pozwany przystał na przedstawione warunki. Sąd rozkładając świadczenie na raty wziął także sytuację J. M., który podniósł, że aktualnie jest w bardzo złej sytuacji finansowej spowodowanej spiralą zadłużenia, w którą popadł. W tej sytuacji uzasadnione było ograniczenie pozwanemu reperkusji spowodowanych natychmiastowym wykonaniem niniejszej wyroku, a jednocześnie całkowicie zrozumiałe było poniesienie przez powoda negatywnych konsekwencji w postaci rozciągnięcia w czasie wykonania wyroku.

W związku z powyższym, Sąd w punkcie I wyroku zasądził od pozwanego J. M. na rzecz powoda (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 4.221,27 zł, którą w punkcie II wyroku rozłożył na 11 miesięcznych rat, pierwsze 10 rat w kwocie po 400 zł i ostatnia rata (11 rata) w kwocie 221,27 zł płatnych do ostatniego dnia kolejnego miesiąca począwszy od miesiąca następnego po dniu uprawomocnienia się orzeczenia. Rozkładając na podstawie art. 320 k.p.c. zasądzone świadczenie pieniężne na raty, sąd nie może – na podstawie tego przepisu – odmówić przyznania wierzycielowi żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzonego świadczenie; rozłożenie zasądzonego świadczenia na raty ma jednak ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratalnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat (zob. uchwała SN (7 sędziów) z dnia 22 września 1970 roku, III PZP 11/70, OSNCP 1971/4, poz. 61). Dlatego też Sąd w niniejszej sprawie zasądził kwotę 4.221,27 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 8 lutego 2021 roku do dnia wydania wyroku, tj. 18 maja 2022 roku.

W rozpatrywanej sprawie stroną przegrywającą w całości był pozwany J. M., jednak o kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 102 k.p.c. Zgodnie z ww. przepisem w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów albo nie obciążać jej w ogóle. O kosztach procesu orzeczono zgodnie z propozycją ugodową powoda, tj. w punkcie III wyroku zasądzono od J. M. na rzecz (...) S.A. z siedzibą w W. kwotę 658,50 zł, co stanowiło połowę kosztów procesu poniesionych przez powoda. W przeciwieństwie jednak do zasądzonych w punkcie I wyroku świadczenia, obowiązku zwrotu kosztów procesu pozwany nie będzie mógł realizować poprzez ich ratalną spłatę. Kwota 658,50 zł została wyliczona w następujący sposób: $1/2 \times 1317$ zł [opłata od pozwu – 400 zł (art. 13 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 28 lipca 2005 roku o kosztach sądowych w sprawach cywilnych) + wynagrodzenie pełnomocnika – 900 zł (§ 2 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności radców prawnych) + opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 zł (art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006 roku o opłacie skarbowej)].